

Sygn. akt II K 74/15

1 Ds. 267/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2015 r.

sprawy **T. S. (S.)**

syna E. i Z. z d. H.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że

w dniu 11 lutego 2015 roku w C., gmina Ś., kierował samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej sygn. akt II K 1249/09 z dnia 28 maja 2010 roku za czyn z art. 178 a § 1 k.k. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **T. S.** za winnego tego, że w dniu 11 lutego 2015 roku w C., gmina Ś., kierował samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełniania przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 100 (stu) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2000 zł (dwóch tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili

wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 480 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2015r. oskarżony T. S. wrócił z N. do swojego miejsca zamieszkania w K.. Po przespaniu 2-3 godzin oskarżony rozpoczął prace przy systemie grzewczym w domu, wypijając w międzyczasie około 250 ml mocnego wina. Około godziny od wypicia alkoholu oskarżony pojechał swoim samochodem m-ki R. (...) o nr rej. (...) do C. po nowy grzejnik.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 11 – 12, 35 – 36.

Jadąc drogą publiczną przez C. pojazd prowadzony przez T. S. został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u T. S. wynik wynoszący: 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 15.09 oraz 0,58 mg/l - o godz. 15.31.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 11 – 12, 35 – 36,

zeznania świadka M. Z., k. 13 – 14,

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k. 2.

Oskarżony T. S. ma 38 lat, jest żonaty posiada troje dzieci. Oskarżony pracuje w N. przy montażu fasad, uzyskując miesięcznie około 5.000 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 11 – 12, 35 – 36,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 16.

T. S. był skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 28 maja 2010r., sygn. akt II K 1249/09. Wyrokiem tym została wymierzona mu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, kara grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 10 zł każda, świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz (...) Fundacji Pomocy (...) we W., środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat oraz środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, poprzez opublikowanie jego treści na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej przez okres 30 dni. Wyrok w sprawie II K 1249/09 uprawomocnił się w dniu 05 czerwca 2010 r. Oskarżony uiszczył grzywnę w dniu 19 listopada 2010r. W dniu 10 lipca 2010r. został wykonany środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, zaś w dniu 05 czerwca 2012r. orzeczony wobec T. S. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. W ciągu sześciu miesięcy od zakończenia okresy próby, wyznaczonego oskarżonemu w sprawie II K 1249/09, nie doszło do zarządzenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 15,

odpis wyroku, k. 7,

akta sprawy II K 1249/09.

Przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 28 maja 2010r., sygn. akt II K 1249/09 (...) Fundacja Pomocy (...) we W., została prawomocnie wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego – z dniem 08 maja 2010r.

Dowód:

wydruk z KRS, k. 34.

T. S. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, korespondujących z nimi zeznaniach świadka M. Z. oraz wymienionych na wstępie dowodach o charakterze materialnym.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. T. S. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki R. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki badania alkomatem. Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu.

Dokonując ustaleń odnośnie sprawstwa oskarżonego sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu, w stosunku do zawartej w akcie oskarżenia. Sąd z urzędu ustalił bowiem, że w dacie orzekania doszło do zatarcia uprzedniego skazania oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 k.k. - wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 28 maja 2010r., sygn. akt II K 1249/09. Sąd miał tu na uwadze treść art. 76 k.k. zgodnie z którym w razie wymierzenia zasadniczej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, przy czym jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę lub środek karny, nie może ono nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania.

W przypadku oskarżonego T. S., okres 6 miesięcy od końca okresu próby wyznaczonego mu w sprawie II K 1249/09, minął skutecznie w dniu 05 listopada 2012r. W dacie tej skazany wywiązał się z wymierzonej mu kary grzywny oraz zostały wykonane środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów i podania wyroku do publicznej wiadomości. Jednocześnie ustalono, że w dacie wydania wyroku w sprawie II K 1249/09 nie istniała już (...) Fundacja Pomocy (...) we W., wobec której T. S. miał spełnić świadczenie pieniężne orzeczone na podstawie art. 49 § 2 k.k. w kwocie 200 zł. Zdaniem sądu w takiej sytuacji, gdy brak było możliwości spełnienia przez oskarżonego świadczenia na rzecz podmiotu będącego jego beneficjentem, uznać należy, że doszło do zatarcia skazania w sprawie II K 1249/09 z dniem 05 listopada 2012r.

Sąd wymierzając oskarżonemu T. S. karę za przypisane mu przestępstwo, baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego.

Czyn oskarżonego T. S. podlegał ocenie jako społecznie szkodliwy i zawiniony w znacznym stopniu, na co wpływa przede wszystkim wysoka zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego oraz to, że prowadził on pojazd mechaniczny po drodze publicznej gdzie panuje duży ruch pojazdów. Mając powyższe na uwadze, sąd wymierzył T. S. za popełnione przestępstwo karę 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie sądu powyższa kara pozostaje adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również spełnia pozostałe cele kary określone w art. 53 k.k.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele wobec oskarżonego.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł. Orzekając grzywnę obok kary pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, Sąd Rejonowy miał na uwadze to, że będzie ona stanowiła realną dolegliwość dla oskarżonego a przez to wpłynie na przestrzeganie przez niego porządku prawnego. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny sąd uwzględnił dochody oskarżonego.

W punkcie IV wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 43 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat. Ustalając okres stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na dwa lata, Sąd Rejonowy uwzględnił szereg okoliczności. Kierując się wskazaniem art. 56 k.k., sąd wziął pod uwagę wyartykułowane w art. 53 k.k. dyrektywy wymiaru kary, a w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które stosowanie środka karnego ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem sądu środek karny w orzeczonym wymiarze pozostaje adekwatny do czynu oskarżonego i odpowiada względem w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

W oparciu o art. 49 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, który stanowić będzie kolejny, istotny środek o charakterze wychowawczym.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył T. S. kosztami procesu, a w tym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 70 zł (zapytanie do K. – 30 zł, ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł). Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza